

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 czerwca 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił zadłużenie płatnika składek (...) Z. M. w Ł. w wysokości 196.191,20 zł, a w tym:

- 1) na ubezpieczenia społeczne za okres od listopada 2012 r. do lutego 2013 r. w kwocie 141.294,80 zł oraz należne odsetki w kwocie 101.229,00 zł,
- 2) na ubezpieczenie zdrowotne za okres od listopada 2012 r. do lutego 2013 r. w kwocie 42.846,45 zł oraz należne odsetki w kwocie 30.787,00 zł,
- 3) na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od listopada 2012 r. do stycznia 2013 r. w kwocie 12.031,95 zł oraz należne odsetki w kwocie 8.624,00 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że wskazane odsetki zostały naliczone na dzień 29 czerwca 2021 r. i będą naliczane nadal do dnia zapłaty włącznie z tym dniem. Zakład zaznaczył, że odsetki za zwłokę winny być liczone na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r., poz. 1325).

(decyzja w aktach ZUS k. 15)

Z. M. złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że odwołująca nie posiada zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek ZUS w wysokości ustalonej zaskarżoną decyzją, a nadto o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego od organu rentowego. W pierwszej kolejności podniosła zarzut przedawnienia wszystkich należności składkowych, a z ostrożności procesowej podniosła dodatkowo, że składki należne za listopad 2012 r. zostały w całości opłacone przez K.U.K. – E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. wywodząc z powyższego, że kwestionowana decyzja zawiera zawyżoną wartość.

Uzasadniając swoje stanowisko w zakresie zarzutu przedawnienia odwołująca powołała się na postanowienia Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawach (...) 26/20, (...) 37/20, (...) 36/20, (...) 18/20, (...) 25/20, (...) 16/20, skargi kasacyjne złożone w sprawach o ustalenie płatnika składek okazały się być niedopuszczalne ze względu na nieprzekroczenie progu kwoty 10 000 zł, wskazanej jako wartość przedmiotu zaskarżenia. Dalej skarżąca podniosła, że Sąd Apelacyjny w uzasadnieniach do tych postanowień wskazuje, że sprawy od początku nie miały charakteru spraw o podleganie ubezpieczeniom, a dotyczyły samych składek ZUS, co przesądza o niedopuszczalności wniesienia od wyroków wydanych w II instancji skarg kasacyjnych. Zdaniem skarżącej wobec tego nie było żadnych przeszkód, aby ZUS wydał decyzje wymiarowe w okresie toczących się postępowań w sprawach VIII U 4514/14, VIII U 4529/14, VIII (...), VIII U 4492/14, VIII U 4504/14, VIII U 4491/14 w I i II instancji. Wszystkie postępowania w II instancji zakończyły się i wyroki w nich wydane stały się prawomocne w 2019 r. (odpowiednio w dniu 20.11.2019 r. w sprawach III AUa 36/19, III AUa 22/19, w dniu 26.11.2019 r. w sprawie III AUa 37/19, w dniu 2.12.2019 r. w sprawie III AUa 207/19, w dniu 13.12.2019 r. w sprawie III AUa 471/19, w dniu 30.12.2019 r. w sprawie III AUa 125/19. Odwołująca podkreśliła, że wobec powyższego ZUS zwlekał z wydaniem decyzji wymiarowej przez okres 7 lat. Jednocześnie z ostrożności procesowej odwołująca podniosła, że w zakresie wysokości wskazanej należności decyzja nie uwzględnia dokonanych przez właściwego w okresie, którego dotyczy płatnika - K.U.K. – E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. – wpłat, wywodząc z powyższego, że wartość należności jest zawyżona.

(odwołanie k. 3-4)

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zakład podtrzymał w całości zajęte stanowisko, a uzasadniając je dodatkowo wyjaśnił, że zaległości na koncie płatnika składek wynikają z nieprawidłowości w zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych pracowników przez Z. M. w związku z pozornymi przejściami pracowników przez podmioty trzecie w ramach outsourcingu pracowniczego w okresie od listopada 2012 r. do lutego 2013 r.

Dalej ZUS wyjaśnił, że Zakład wydał 61 decyzji o ustaleniu podlegania ubezpieczeniom społecznym i podstawy wymiaru składek dotyczących pracowników Z. M. i pozornie przekazanych podmiotom trzecim w ramach outsourcingu pracowniczego, zaś Z. M. zakwestionowała te wszystkie decyzje i prawomocne rozstrzygnięcia powyższych postępowań oddalających odwołania Z. M. zapadły w końcu 2019 r. i dopiero wówczas organ rentowy sporządził z urzędu dokumenty za ubezpieczonych.

Wskazał nadto - wbrew twierdzeniom pełnomocnika Z. M. - że organ rentowy nie mógł uczynić tego wcześniej, bowiem do końca 2019 r. sporna była kwestia zatrudnienia przez odwołującą 61 pracowników i dopiero na podstawie zewidencjonowanych na koncie płatnika dokumentów w dniu 11 marca 2021 r. dokonano rozliczenia konta i poinformowano płatnika o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek.

W konkluzji pozwany stwierdził, że wskazane w zaskarżonej decyzji składki nie uległy przedawnieniu i stanowią całość zadłużenia płatnika, są wymagalne i zostały wskazane w prawidłowej wysokości, wskazując że zgodnie z treścią art. 24 ust. 5 f ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu od dnia wszczęcia przez Zakład postępowania w sprawie wydania decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna.

Odnosząc się zaś do przedłożonych potwierdzeń przelewów pozwany podniósł, że wpłaty te nie zostały zewidencjonowane na koncie Z. M..

(odpowiedź na odwołanie k. 25-26)

W piśmie procesowym z 22 października 2021 r. pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie i stawiane zarzuty, dodatkowo podając, że w innych postępowaniach o zbliżonym stanie faktycznym i dotyczących zbliżonego okresu, w tym listopad 2012 r., organ rentowy akceptował dokonanie zapłaty składek przez K.U.K. – E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. (pismo procesowe pełnomocnika wnioskodawczynie k. 30)

W kolejnym piśmie procesowym pełnomocnik odwołującej podtrzymał dotychczasowe stanowisko, w tym w szczególności w kwestii opłaconych składek przez K.U.K. – E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. (pismo procesowe pełnomocnika wnioskodawczynie k. 47)

Na rozprawie w dniu 8 lutego 2022 r. pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (e-protokół rozprawy z 8.02.2022 r. zapis: 00:07:39)

W piśmie procesowym z 18 marca 2022 r. pełnomocnik organu rentowego podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, a odnosząc się do twierdzeń strony powodowej wskazał, że nie ma możliwości hipotetycznego wyliczenia zaległości składkowych wnioskodawczynie za miesiąc listopad 2012 r. z uwzględnieniem odliczenia, o którym mowa w art. 38 a ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, bowiem składki na koncie (...) Z. M. zostały przypisane za ubezpieczonych po prawomocnych wyrokach Sądu Apelacyjnego w Łodzi ustalających ich podleganie, za których składki w miesiącu listopadzie 2012 r. były rozliczane na koncie (...) sp. z o.o. Z uwagi na brak wpłaty zewidencjonowanej za ten miesiąc na koncie R., brak jest możliwości przeksięgowania wpłat. Zakład podniósł, że załączone do odwołania wpłaty z dnia 2.01.2013 r. za listopad 2012 r. zostały przekazane i zaksięgowane na koncie płatnika składek K.U.K. – E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. i dlatego też nie zostały zewidencjonowane na koncie Z. M.. Organ rentowy wyjaśnił, że nie kwestionuje tego, że w innych okresach składki przypisane za ubezpieczonych, będących pracownikami Z. M., były rozliczane na koncie K.U.K. – dodając, że wszystkie składki, które zostały uiszczone przez K.U.K. lub R. za pracowników Z. M. zostały w myśl art. 38a ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych uwzględnione na koncie Z. M.. Wobec powyższego ZUS konkludował, że zaległość wskazana w zaskarżonej decyzji na dzień jej wydania została określona w prawidłowej wysokości i obciąża w całości płatnika – Z. M. i w efekcie wniósł o

oddalenie odwołania w całości oraz zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz ZUS kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (pismo procesowe pełnomocnika ZUS k. 70)

W piśmie procesowym z 15 kwietnia 2022 r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie, podnosząc że spółką outsourcingową, która zatrudniała ubezpieczonych w listopadzie 2012 r. przejętych następnie ponownie przez Z. M. była spółka K.U.K. – E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. a nie jak wskazuje pozwany – (...) Sp. z o.o., wywodząc z powyższego, że składki za listopad 2012 r. mogły być zatem zewidencjonowane na koncie spółki K.U.K. – E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. , jako płatnika w tamtym okresie a nie spółki (...) sp. z o.o., która w listopadzie 2012 r. nie była już ani pracodawcą ani płatnikiem składek dla ubezpieczonych, zaznaczając, że jest to okoliczność , która powinna być ZUS-owi znana. Odwołująca podniosła, że wobec powyższego rzeczywiście na koncie spółki (...) nie było zewidencjonowanych składek za listopad 2012 r., były i są jednak ona zewidencjonowane na koncie K.U.K. – E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. – jako wpłacone w marcu 2013 r. Strona skarżąca podkreśliła, że w tym zakresie przedstawiła dowód w postaci dokumentów przelewu, z których wynika, że składki za wszystkich ubezpieczonych, dla których K.U.K. – E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. była płatnikiem składek w listopadzie 2012 r. zostały opłacone. Odwołująca dodała, że była związana umowami z dwiema spółkami outsourcingowymi – (...) sp. z o.o. oraz K.U.K. – E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. akcentując jednocześnie, że w listopadzie 2012 r. wyłącznie już z tą drugą spółką. Podkreśliła też w/w okoliczności wynikają z dokumentacji ustalenie płatnika składek objętych prawomocnymi wyrokami Sądu Apelacyjnego, podnosząc, że nie jest zatem jasne dlaczego pozwany wskazuje, że składki wynikające z tych postępowań zostały rozliczone wyłącznie w oparciu o konto spółki (...) sp. z o.o. Strona skarżąca argumentowała, że wobec powyższego ponownie podnosi, że obciążenie odwołującej zwrotem składek w części opłaconej narusza prawo, zaznaczając, że stanowisko organu rentowego powinno zostać zweryfikowane z uwzględnieniem faktu, że organ rentowy jest podmiotem, który dysponuje całością danych zawartych w dokumentacji ubezpieczeniowej dotyczącej spornego okresu – dokumentami zgłoszeniowymi, rozliczeniowymi oraz wpłatą dokonaną z tytułu składek za listopad 2012 r. (pismo procesowe pełnomocnika wnioskodawczyni k. 71-72)

Na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2022 r. pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według wartości przedmiotu sporu, a nadto wyjaśnił, że wpłaty dokonane przez K.U.K. – E.F.I. tytułem składek za listopad 2012 r. nie pomniejszają zadłużenia wnioskodawczyni za listopad 2012 r. objętego zaskarżoną decyzją w części odnoszącej się do listopada 2012 r. ponieważ wpłaty tytułem spornych należności zostały opłacone za innych ubezpieczonych niż zatrudnieniu u Z. M.. (e-protokół rozprawy z 28.04.2022 r. zapis: 00:01:10)

Pełnomocnik ZUS w piśmie procesowym z dnia 4 sierpnia 2022 r. podtrzymał zajęte stanowisko w sprawie (pismo k. 123)

W piśmie procesowym z 22 sierpnia 2022 r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie, a także podniesione na jego uzasadnienie zarzuty. (pismo k. 124)

Na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2022 roku pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według wartości przedmiotu sporu. (e-protokół rozprawy z 23.08.2022 r. zapis: 00:01:29, 00:19:51)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. M. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą A. 4x4, (...) w S. od 15 lutego 1997 roku do 27 maja 2015 roku.

W dniu 17 września 2015 roku jako przedsiębiorca została wykreślona z rejestru.

Przedmiotem działalności wnioskodawczyni była sprzedaż samochodów osobowych i dostawczych, hurtowa i detaliczna takich marek jak S., J., L., A. R., I. oraz usługi posprzedażowe, w ramach wykonania umów zawartych z importerami.

W dniu 20 kwietnia 2015 roku Z. M. założyła spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...). Przedmiotem działalności spółki była sprzedaż hurtowa i detaliczna samochodów osobowych. Wszystkie udziały w spółce pokryła Z. M. w całości prowadzonym przedsiębiorstwem o nazwie A. (...), (...) w S..

(okoliczności niesporne, zestawienie k. 25-27 akt ZUS)

W wyniku przeprowadzonej w lipcu 2014 roku kontroli Zakład ustalił nieprawidłowości w zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych pracowników Z. M. w związku z pozornymi przejściami pracowników wnioskodawczyni przez podmioty trzecie w ramach outsourcingu, tj. (...) sp. z o.o. oraz K.U.K. – E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o., w okresie od 1 października 2012 roku do 31 stycznia 2013 roku, stwierdzając, że warunki pracy przekazanych pracowników nie zmieniły się, ubezpieczeni świadczyli pracę w tym samym wymiarze czasu pracy i z tym samym wynagrodzeniem co przed przekazaniem, nie uległo także zmianie miejsce pracy i było nim miejsce prowadzenia działalności przez płatnika Z. M., ani też nie zmienił się zakres obowiązków ani czas pracy ubezpieczonych. (okoliczności niesporne)

W efekcie powyższej kontroli Zakład wydał w dniach 23 października 2014 r., 24 października 2014 r., 14 stycznia 2015 r. 61 decyzji o ustaleniu podlegania ubezpieczeniom społecznym i podstawie wymiaru składek dotyczących pracowników Z. M., którzy w okresie objętym tą kontrolą zostali pozornie przekazani w/w podmiotom trzecim w ramach outsourcingu pracowniczego.

Do pracowników Z. M. objętych opisanymi decyzjami należeli: R. R., A. W., A. K. (1), A. L., B. C., M. G. (1), Ł. G. (1), G. G., J. G., D. S., P. B., M. Ś., S. G. (1), R. D., R. C., M. G. (2), T. D., K. K., B. K., M. K. (1), A. S., M. K. (2), M. K. (3), R. K., J. P., S. H., T. Ł., M. W., A. G. (1), S. G. (2), R. G., A. G. (2), M. M. (1), J. W., M. K. (4), Ł. K., K. B., J. B. (1), J. B. (2), M. B. (1), M. B. (2), P. R., Ł. G. (2), D. M., A. K. (2), M. K. (5), M. Ł., P. M. (1), G. M., P. P., J. M., M. J., A. T., R. T., K. S., L. S., M. S., M. P., T. M., M. M. (2), P. M. (2), B. M..

(zestawienie decyzji k. 25-27 akt ZUS)

W odrębnych odwołaniach od powyższych decyzji Z. M., zaskarżając te decyzje w całości, wniosła o ich zmianę poprzez odmienne orzeczenie co do istoty sprawy, a mianowicie ustalenie że wskazani ubezpieczeni nie podlegli obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w okresie od 1 października 2012 roku do 31 stycznia 2013 roku z tytułu zatrudnienia w przedsiębiorstwie odwołującej się Z. M.. (okoliczności niesporne)

W sprawie opisanych odwołań przed tutejszym Sądem Okręgowym toczyły się postępowania w sprawach o sygn. VIII U 4514/14, VIII U 4529/14, VIII U 4519/14, VIII U 4492/14, VIII U 4504/14, VIII U 4491/19, w których odwołania wnioskodawczyni zostały oddalone wyrokami w postępowaniu w I instancji. W wyniku zaskarżenia przez wnioskodawczynię rzeczonych wyroków apelacjami, Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelacje płatniczki składek wyrokami z dnia 20 listopada 2019 r. w sprawach III AUa 36/19 i III AUa 22/19, wyrokiem z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie III AUa 37/19, wyrokiem z dnia 2 grudnia 2019 r. w sprawie III AUa 207/19, wyrokiem z dnia 13 grudnia 2019 r. w sprawie III AUa 471/19, wyrokiem z dnia 30 grudnia 2019 r. w sprawie III AUa 125/19. (okoliczności niesporne, a nadto dane znane Sądowi z urzędu – dane z Systemu Sędzia 2, okoliczności przyznane przez odwołującą k. 4, zestawienie decyzji wraz ze wskazaniem ubezpieczonych i sygnatur spraw apelacyjnych k. 25-27 akt ZUS)

Skargi kasacyjne wnioskodawczyni od opisanych wyroków Sądu II instancji zostały odrzucone postanowieniami Sądu Apelacyjnego w Łodzi. (okoliczności niesporne, a nadto postanowienia Sądu Apelacyjnego w Łodzi k. 9-23)

Po prawomocnym rozstrzygnięciu odwołań wnioskodawczyni w sprawie tych decyzji Zakład sporządził z urzędu dokumenty rozliczeniowe za 61 pracowników odwołującej się płatniczki składek, których dotyczyły zaskarżone przez nią decyzje. (dokumenty rozliczeniowe w teczkach ZUS załączonych do akt sprawy)

Na podstawie zewidencjonowanych na koncie odwołującej się płatniczki dokumentów w dniu 11 marca 2021 r. ZUS dokonał rozliczenia jej konta i poinformował wnioskodawczynię o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek. (okoliczności niesporne)

Zgodnie z prawomocnymi wyrokami Sądu Apelacyjnego w Łodzi we wskazanych wyżej sprawach zobowiązanym do zapłaty składek za pracowników Z. M. za listopad 2012 r. była (...) Spółka z o.o. – były to składki po ustaniu stosunku pracy z uwagi na przesunięcie terminu płatności wynagrodzeń za październik 2012 r. na listopad 2012 r.

Spółka K.U.K. – E.F.I. złożyła w listopadzie 2012 r. deklaracje zerowe za pracowników Z. M..

Wypłata wynagrodzeń przez K.U.K. – E.F.I. za listopad 2012 r. nastąpiła w grudniu 2012 r.

Wpłaty z 2 stycznia 2013 r. zostały przekazane i zaksięgowane na koncie płatnika K.U.K. – E.F.I. za listopad 2012 r., przy czym dokumentacja rozliczeniowa K.U.K. – E.F.I. za miesiąc listopad 2012 r. odnosi się do zupełnie innych ubezpieczonych niż opisani wyżej pracownicy Z. M..

Brak jest natomiast składek za listopad 2012 r. na koncie (...) Spółki z o.o. za pracowników wnioskodawczyni.

(dokumenty zapłaty składek za listopad 2012 r. przez K.U.K. – E.F.I. k. 126-128, dokumenty rozliczeniowe w 2 teczkach ZUS załączonych do akt sprawy)

Na dzień 29 czerwca 2021 r. zadłużenie płatnika składek (...) Z. M. w Ł. wynosiło 196.191,20 zł, a w tym:

- 1) na ubezpieczenia społeczne za okres od listopada 2012 r. do lutego 2013 r. w kwocie 141.294,80 zł oraz należne odsetki w kwocie 101.229,00 zł,
- 2) na ubezpieczenie zdrowotne za okres od listopada 2012 r. do lutego 2013 r. w kwocie 42.846,45 zł oraz należne odsetki w kwocie 30.787,00 zł,
- 3) na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od listopada 2012 r. do stycznia 2013 r. w kwocie 12.031,95 zł oraz należne odsetki w kwocie 8.624,00 zł.

Zakład naliczył odsetki za zwłokę na dzień 29 czerwca 2021 r. na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r., poz. 1325). (decyzja k. 15 akt ZUS, załącznik do decyzji k. 17 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dokumenty zawarte w załączonych do akt sprawy aktach ZUS, a także dokumenty złożone w toku postępowania do akt sprawy.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w spornym okresie składki na ubezpieczenia za wymienionych w ustaleniach faktycznych pracowników wnioskodawczyni uiszczaly podmioty trzecie na skutek pozornej przejęcia pracowników odwołującej w ramach outsourcingu.

Wprawdzie w toku niniejszego postępowania pełnomocnik wnioskodawczyni podejmował próby wykazania, że za pracowników tych inny podmiot, tj. K.U.K. – E.F.I. (...) spółka z o.o. w upadłości opłaciła należne składki za listopad 2012 r., to jednak próby te zakończyły się niepowodzeniem, a to z uwagi na prawomocne wyroki Sądu Apelacyjnego w Łodzi, który w ramach kontroli instancyjnej oddalił apelacje wnioskodawczyni od wszystkich zaskarżonych przez nią wyroków Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawach VIII U 4514/14, VIII U 4529/14, VIII U 4519/14, VIII U 4492/14, VIII U 4504/14, VIII U 4491/19, w których prawomocnie przesądzone, że za listopad 2012 r. składki były rozliczane na koncie (...) Sp. z o.o., na której koncie nie ma zewidencjonowanych takich składek, natomiast zewidencjonowane składki za ten miesiąc w wyniku wpłat z 2 stycznia 2013 r. przez K.U.K. – E.F.I. na koncie tejże spółki nie mogą być odliczone i przeksięgowane na konto odwołującej się płatniczki skoro w ramach opisanych wyroków Sądu Apelacyjnego były rozliczane na koncie (...) Sp. z o.o.

Co istotne, dokumentacja rozliczeniowa K.U.K. – E.F.I. za miesiąc listopad 2012 r. odnosi się do zupełnie innych ubezpieczonych niż pracownicy Z. M., a co za tym idzie nie może w żaden sposób stanowić podstawy do pomniejszenia zadłużenia odwołującej się płatniczki w niniejszej sprawie.

Brak jest więc dowodów na to, że któryś ze wskazanych podmiotów faktycznie opłacił należności składkowe za listopad 2012 r. za tych konkretnych ubezpieczonych, którzy byli pracownikami Z. M..

Pozostałe fakty były bezsporne, a spór koncentrował się wokół zagadnienia podniesionego zarzutu przedawnienia należności składkowych, których dotyczy zaskarżona decyzja.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu w całości.

Na wstępie podkreślić należy, że odwołujący może przed sądem żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, nie może natomiast żądać czegoś, o czym organ nie decydował, a tym bardziej nie może podważać kwestii prawomocnie przesądzonych.

Skoro przedmiotem zaskarżonej decyzji była kwestia zadłużenia z tytułu składek płatnika Z. M. za okres od listopada 2012 r. do lutego 2013 r., to Sąd prowadził postępowanie jedynie pod kątem prawidłowości tej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U z 2022 r., poz. 109 ze zm.), obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Stosownie do treści art. 4 pkt 2a cytowanej ustawy płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne jest pracodawca – w stosunku do pracowników i osób odbywających służbę zastępczą oraz jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna pozostająca z inną osobą fizyczną w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie tej osoby ubezpieczeniami społecznymi. W świetle powyższego przepisu składki na ubezpieczenie społeczne za pracownika (art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej) odprowadza pracodawca, a za zleceniobiorcę/osobę świadczącą usługi (art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej) zleceniodawca.

Na mocy art. 13 pkt 4 wyżej powołanej ustawy, osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 1285) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Zgodnie z art. 81 ust. 2 tej ustawy podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego wynagrodzenia. Składka w nowej wysokości obowiązywała od trzeciego miesiąca następnego kwartału.

Składka na ubezpieczenie zdrowotne jest miesięczna i niepodzielna. (art. 79 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych)

Osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą są obowiązane, bez uprzedniego wezwania, opłacić składki na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie i na zasadach oraz w terminie przewidzianym dla składek na ubezpieczenie społeczne. (art. 87 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych)

Zgodnie z treścią art. 104 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r., poz. 1100) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy opłacają pracodawcy.

W myśl art. 107 ust. 1 przytoczonej ustawy składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

Według art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Płatnik składek na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż:

- 1) do 10 dnia następnego miesiąca – dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- 2) do 5 dnia następnego miesiąca – dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca – dla pozostałych płatników.

Stosownie do treści art. 24 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata.

W świetle znajdującego odpowiednie zastosowanie na mocy art. 31 i 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i przepisu art. 26 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity Dz.U. z 2021 r., poz.1128) podatnik odpowiada całym swoim majątkiem za wynikające ze zobowiązań podatkowych podatki.

Zgodnie z art. 83 ust. 1 pkt 1-5 wyżej wymienionej ustawy systemowej, Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności: zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń, ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek, ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek, ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Od decyzji Zakładu przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego.

Przekładając powyższe na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że organ rentowy decyzją z dnia 29 czerwca 2021 r. - na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych określił zadłużenie Z. M. (jako płatnika składek) z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na kwotę 196.191,20 zł.

Nie uległo bowiem wątpliwości, że w spornym okresie od listopada 2012 r. do lutego 2013 r. pracodawcą, a jednocześnie płatnikiem składek dla ubezpieczonych: R. R., A. W., A. K. (1), A. L., B. C., M. G. (1), Ł. G. (1), G. G., J. G., D. S., P. B., M. Ś., S. G. (1), R. D., R. C., M. G. (2), T. D., K. K., B. K., M. K. (1), A. S., M. K. (2), M. K. (3), R. K., J. P., S. H., T. Ł., M. W., A. G. (1), S. G. (2), R. G., A. G. (2), M. M. (1), J. W., M. K. (4), Ł. K., K. B., J. B. (1), J. B. (2), M. B. (1), M. B. (2), P. R., Ł. G. (2), D. M., A. K. (2), M. K. (5), M. Ł., P. M. (1), G. M., P. P., J. M., M. J., A. T., R. T., K. S., L. S., M. S., M. P., T. M., M. M. (2), P. M. (2), B. M. – była wnioskodawczyni jako osoba prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) 4x4, (...) w S.. Kwestia ta została przesądzona prawomocnymi wyrokami Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawach VIII U 4514/14, VIII U 4529/14, VIII U 4519/14, VIII U 4492/14, VIII U 4504/14, VIII U 4491/19, a zatem

tylko wykazanie przez odwołującą się, że w spornym okresie składki za wskazane osoby zostały opłacone przez (...) spółka z o.o. bądź przez K.U.K. – E.F.I. (...) spółkę z o.o. w upadłości mogłoby doprowadzić do uznania, że brak było po stronie wnioskodawczyni zadłużenia z tytułu składek.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało jednak, że pomimo zgłoszenia wskazanych osób do ubezpieczeń przez (...) spółka z o.o. a następnie K.U.K. – E.F.I. (...) spółkę z o.o. w upadłości, podmioty te faktycznie opłaciły należne składki za sporny okres za tych konkretnych ubezpieczonych. Na koncie płatniczki składek Z. M. w ZUS widniała zaś niedopłata należności za okres od listopada 2012 r. do lutego 2013 r.

Podkreślić należy, że z chwilą wniesienia odwołania Z. M. stała się stroną postępowania cywilnego, a organ rentowy jej przeciwnikiem procesowym. W postępowaniu tym wnioskodawczyni od początku była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika.

Podporządkowanie się obowiązującym w procesie cywilnym zasadom, w tym zasadzie kontradiktoryjności, wymaga, aby strony powoływały dowody na poparcie swych twierdzeń, albowiem sądy ustalają fakty na podstawie dowodów. Sąd nie jest zobowiązany do poszukiwania dowodów z urzędu, gdyż w myśl zasady kontradiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach. To strony są dysponentem toczącego się postępowania dowodowego i to one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Powyższe jasno wynika z art. 3 k.p.c., który wskazuje, że na stronach spoczywa obowiązek dawania wyjaśnień co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiania dowodów na ich poparcie.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 czerwca 2009 roku w sprawie sygn. akt IV CSK 71/09 (LEX nr 737288) przedstawił pogłębione wywody w przedmiocie ciężaru dowodu, z którymi zgodzić się należy, wskazując, że kwestia ta może być rozpatrywana w aspekcie procesowym i materialnoprawnym. Aspekt procesowy (formalny) dotyczy obowiązków (powinności) stron procesu cywilnego w zakresie przedstawiania dowodów potrzebnych do rozstrzygnięcia sprawy. Wynika on z treści art. 3 k.p.c. oraz 232 k.p.c. Aspekt materialnoprawny dotyczy natomiast negatywnych skutków, jakie wiążą się z nieudowodnieniem przez stronę faktów, z których wywodzi ona skutki prawne (art. 6 k.c.).

Przyjmuje się, że przedstawienie przez stronę dowodu w celu wykazania określonych twierdzeń o faktach, z których wywodzi dla siebie korzystne skutki, jest nie tyle jej prawem czy obowiązkiem procesowym, co ciężarem procesowym, wynikającym i zagwarantowanym przepisami prawa, przede wszystkim w jej własnym interesie. To interes strony nakazuje jej podjąć wszelkie czynności procesowe w celu udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne skutki prawne. Należy przy tym pamiętać, że sąd rozstrzyga sprawę według właściwego prawa materialnego na podstawie koniecznych ustaleń faktycznych uzyskanych dzięki zebranych środkom dowodowym. Na te właśnie ustalenia składają się dowody, które przedstawiają w pierwszej kolejności same strony, zgodnie z brzmieniem art. 232 k.p.c. W postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych kontroli podlega decyzja organu rentowego i ciężar dowodu będzie zależał od rodzaju decyzji. Jeżeli jest to decyzja, w której organ zmienia sytuację prawną ubezpieczonego, to powinien wykazać uzasadniające ją przesłanki faktyczne.

W niniejszej sprawie pozwany organ rentowy, przeprowadził postępowanie kontrolne, zawiadamiając płatniczkę o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, określając okresy zaległości, kwoty i tytuły. Wnioskodawczyni w toku postępowania przed organem rentowym nie wykazała faktu zapłaty powyższych należności, a zatem organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Zatem jeżeli organ rentowy określił zaległość poprzez dokładne wskazanie okresów i kwot należności, to w postępowaniu sądowym skarżąca zobowiązana była do odniesienia się do tych okoliczności (art. 221 k.p.c.) oraz wykazania faktów przeciwnych, niż wskazane przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 210 § 2 k.p.c. każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych. Poza tym, po wniesieniu odwołania od decyzji, Sąd zobligowany jest uwzględnić dalsze reguły dowodowe przewidziane w k.p.c. (art. 228 § 1 k.p.c., art. 230 k.p.c. i art. 231 k.p.c.). Postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie toczy się od nowa, lecz stanowi kontynuację

uprzedniego postępowania przed organem rentowym. Z tej przyczyny obowiązkiem strony wnoszącej odwołanie jest ustosunkowanie się do twierdzeń organu rentowego ze wszystkimi konsekwencjami wynikającymi z art. 232 k.p.c. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2011r., II UK 69/11, LEX nr 1108830).

W przedmiotowej sprawie, wnioskodawczyni była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, który skutecznie nie zaprzeczył występowaniu zaległości na koncie płatniczki za sporny okres w ustalonej przez pozwanego wysokości – albowiem nie przedstawił żadnych dowodów świadczących o braku zadłużenia, ograniczając się jedynie do kwestionowania prawidłowości rozliczenia stanu konta w części dotyczącej składek za listopad 2012 r., co jednak nie mogło odnieść zamierzonego skutku, skoro po pierwsze z prawomocnych rozstrzygnięć Sądu Apelacyjnego wynika, że w tym miesiącu składki za pracowników odwołującej winien opłacić (...) Sp. z o.o., a na koncie tego płatnika brak jest zewidencjonowanych składek za pracowników powódki za listopad 2012 r., zaś dokonane przez K.U.K. – E.F.I. wpłaty za składki za listopad 2012 r. dotyczą zupełnie innych ubezpieczonych a nie pracowników wnioskodawczyni.

Wnioskodawczyni twierdząc, że za poszczególne miesiące wskazane w zaskarżonej decyzji opłaciła należne składki za przedmiotowych ubezpieczonych w terminie lub kwestionując wysokość należności, co organ rentowy wykazał dokumentami rozliczeniowymi, winna te okoliczności udowodnić, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 232 k.p.c. oraz z regułą z art. 6 k.c., czemu wyżej omówionych przyczyn nie sprostała.

Wskazać należy także na przepis art. 34 ustawy systemowej, zgodnie z którym to Zakład Ubezpieczeń Społecznych zapewnia rzetelność i kompletność informacji gromadzonych na kontach ubezpieczonych i na kontach płatników składek w sposób uregulowany tą ustawą.

Regulacja powyższa znalazła zaś pełne odzwierciedlenie w działaniach organu rentowego podejmowanych w przedmiotowej sprawie, bowiem – jak ustalił Sąd – ustalenia ZUS w zakresie występowania zaległości składkowych płatnika za sporny okres były trafne i prawidłowe (zatem oparte na informacjach rzetelnych i kompletnych), a odwołująca się płatniczka składek – Z. M., jak wskazano wyżej, nie przedstawiła żadnych wiarygodnych dowodów na potwierdzenie swego stanowiska.

W efekcie poczynionych dotychczas rozważań Sąd Okręgowy uznał, że nie ma podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie cytowanego wyżej art. 38a ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w którym postanowiono, że składki nienależnie opłacone przez podmiot zgłaszający ubezpieczonych do ubezpieczeń społecznych za okres wskazany w decyzji, o której mowa w ust. 1, Zakład zalicza z urzędu na poczet należności z tytułu składek płatnika składek. Zakład dokonuje zaliczenia ustalonej do zaliczenia kwoty na poczet zaległych lub bieżących składek, a w razie ich braku - na poczet przyszłych składek. Przepisów art. 24 ust. 6a-6f nie stosuje się.

W omówionym wyżej zakresie odwołanie wnioskodawczyni okazało się zatem bezzasadne.

Odnosząc się natomiast do podniesionego przez odwołującą głównego zarzutu dotyczącego przedawnienia roszczeń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, (a w tym przedawnienia odsetek) należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 24 ustawy systemowej należności z tytułu składek, czyli składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, dodatkowe opłaty i opłaty prolongacyjne, których płatnik składek nie uregulował w terminie podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych może na drodze egzekucji administracyjnej lub sądowej dochodzić należności z tytułu składek tylko wówczas, gdy nie uległy one przedawnieniu.

W odróżnieniu od przedawnienia cywilnoprawnych roszczeń majątkowych, w przypadku których upływ terminu przedawnienia nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania, przedawnienie należności z tytułu składek powoduje wygaśnięcie zobowiązania składkowego.

Od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. termin przedawnienia należności z tytułu składek wynosił 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się one wymagalne. Do dnia 31 grudnia 2002 r. termin przedawnienia tych

należności wynosił 5 lat. Ponieważ przepisy wprost nie stanowiły, czy do należności z tytułu składek, które stały się wymagalne przed dniem 1 stycznia 2003 r. i nie uległy przedawnieniu do dnia 31 grudnia 2002 r. stosuje się 10-letni termin przedawnienia, istniały w tym zakresie wątpliwości. Wątpliwości te ostatecznie rozwił Sąd Najwyższy, który w uchwałach z dnia 2 lipca 2008 r., II UZP 5/08 oraz z dnia 8 lipca 2008 r., I UZP 4/08 stanął na stanowisku, że do takich należności z tytułu składek stosuje się 10-letni termin przedawnienia.

Z dniem 1 stycznia 2012 r., na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców - zmieniającego treść art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, skrócony został okres przedawnienia składek na ubezpieczenia społeczne z 10 do 5 lat.

Należy zaznaczyć, że do składek na ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, mają zastosowanie terminy przedawnienia odnoszące się do składek na ubezpieczenia społeczne. Co do tych ostatnich wynika to z art. 19 ust.2 ustawy z 29 grudnia 1993r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. z 2002r. Nr 9, poz. 85 ze zm.) i art. 30 ust.2 ustawy z 13 lipca 2006r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. Nr 158, poz. 1121 ze zm.).

Natomiast co do składek na ubezpieczenie zdrowotne, to kwestię ich przedawnienia w okresie od 1 stycznia 1999r. do 31 marca 2003r. regulował przepis art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 6 lutego 1997r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U 1997r. Nr 28 poz. 153 ze zm.), zgodnie z którym należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne ulegały przedawnieniu z upływem 5 lat licząc od dnia, w którym składka stała się wymagalna. Przy czym ust. 3 tego przepisu stanowił, że w przypadku przerwania biegu terminu przedawnienia należności z tytułu składek przedawniają się najpóźniej po 10 latach od terminu ich wymagalności. Za zdarzenie prawne powodujące przerwanie biegu terminu przedawnienia przepis określał: odroczenie terminu płatności, rozłożenie spłaty należności na raty, każda inna czynność zmierzająca do ściągnięcia należności, jeżeli o czynności tej został zawiadomiony dłużnik.

Od dnia 1 kwietnia 2003 r. do przedawnienia należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne zastosowanie miał art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w NFZ (Dz. U. 2003r., Nr 45 poz. 391 ze zm.). Przepis ten brzmiał identycznie, jak art. 28 ust. 2 i 3 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, a więc regulacja w tym zakresie nie uległa zmianie. Ustawą z dnia 20 kwietnia 2004r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2004, Nr 121 poz. 1264), z mocą obowiązującą od 1 lipca 2004r., przepis art. 33 ust. 2 w/ w ustawy został zmieniony stanowiąc, że należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne ulegają przedawnieniu na zasadach określonych w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, tj. po upływie 10 lat licząc od dnia, w którym stały się wymagalne w zw. z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W przypadku składek na Fundusz Pracy stosownie do treści art. 56 obowiązującej do 30 kwietnia 2004 r. ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r Nr 58, poz. 514 ze zm.) oraz art. 107 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 ze zm.), obowiązującej od 1 maja 2004 r., składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenie społeczne.

Skoro do składek na ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, mają zastosowanie terminy przedawnienia odnoszące się do składek na ubezpieczenia społeczne, to należy odwołać się do art. 24 ust.4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Termin przedawnienia należności w przypadkach określonych w art. 24 ust. 5a-6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych ulega przerwaniu lub zawieszeniu.

Przerwanie biegu przedawnienia ma ten skutek, że po ustaniu okoliczności powodującej przerwanie biegu przedawnienia, termin przedawnienia biegnie od nowa. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia sprawia zaś, że

w terminie przedawnienia nie uwzględnia się co prawda okresu, w którym bieg przedawnienia był zawieszony, ale uwzględnia się okres przedawnienia, który poprzedzał okres zawieszenia.

Zmiana stanu prawnego wprowadzona od 1 stycznia 2003 r. przez dodanie art. 24 ust. 5b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych dotyczyła zawieszenia terminu przedawnienia. Przepis ten przewidywał zawieszenie biegu terminu przedawnienia, od dnia wszczęcia do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego oraz sądowego, z wyłączeniem wcześniejszych faz postępowania.

Na skutek kolejnej nowelizacji przepisów od 1 lipca 2004 r. ustawodawca rozszerzył zakres zawieszenia biegu terminu przedawnienia na okres od podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.

Istotne znaczenie ma treść art. 25 ust. 5f ww. cytowanej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w myśl którego w przypadku wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia, bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w stosunku do ubezpieczonych - pracowników odwołującej się Z. M. wydał decyzje, w których ustalił zarówno płatnika składek jak i wysokość podstawy wymiaru składek – decyzje te zostały wydane dniami 23 października 2014 r., 24 października 2014 r., 14 stycznia 2015 r.

Powyższe decyzje są prawomocne od dnia ogłoszenia przez Sąd Apelacyjny w Łodzi wyroków z dnia 20 listopada 2019 r. w sprawach III AUa 36/19 i III AUa 22/19, wyroku z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie III AUa 37/19, wyroku z dnia 2 grudnia 2019 r. w sprawie III AUa 207/19, wyroku z dnia 13 grudnia 2019 r. w sprawie III AUa 471/19, wyroku z dnia 30 grudnia 2019 r. w sprawie III AUa 125/19.

Na gruncie niniejszej sprawy Sąd podziela pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Łodzi, w wyroku z dnia 13 marca 2019 roku (III AUa 803/18), iż za datę zawieszenia biegu przedawnienia należności składkowych należy przyjąć datę wydania decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia, gdyż wydanie decyzji jest momentem „wszczęcia postępowania”, o którym mowa w przepisie art. 24 ust. 5f ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a nie podjęcie czynności zmierzających do wydania takiej decyzji.

Zawieszenie biegu terminu przedawnienia polega na wstrzymaniu dalszego biegu tego terminu na czas występowania okoliczności powodujących zawieszenie. Okresu trwania tych okoliczności nie uwzględnia się przy obliczaniu terminu, a zatem jeżeli termin przedawnienia rozpoczął bieg, a następnie uległ zawieszeniu, to po ustaniu przyczyny zawieszenia biegnie on nadal. Czyli czas sprzed zawieszenia biegu terminu sumuje się z czasem po zawieszeniu do uzyskania pełnego okresu zawieszenia.

Także Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. w wyroku z dnia 26 lutego 2020 roku (I SA/Gl (...)) wskazał, iż art. 24 ust. 5f ustawy systemowej łączy zawieszenie biegu terminu przedawnienia z wszczęciem postępowania o podstawę wymiaru składek lub obowiązek ich opłacenia i następuje z momentem wydania decyzji w tym przedmiocie, zaś prawomocność decyzji decyduje wyłącznie o zakończeniu stanu zawieszenia. Przedawnienie składek następuje tylko wtedy, jeśli nastąpiło ono przed wydaniem decyzji wszczynającej postępowanie o ustalenie podstawy wymiaru składek lub obowiązku ich opłacenia.

Termin przedawnienia należności z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne był zawieszony w okresie od daty wydania odrębnie dla każdej decyzji do dnia ogłoszenia przez Sąd Apelacyjny w Łodzi opisanych wyroków z dnia 20 listopada 2019 r. w sprawach III AUa 36/19 i III AUa 22/19, wyroku z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie III AUa 37/19, wyroku z dnia 2 grudnia 2019 r. w sprawie III AUa 207/19, wyroku z dnia 13 grudnia 2019 r. w sprawie III AUa 471/19, wyroku z dnia 30 grudnia 2019 r. w sprawie III AUa 125/19.

Tym samym wydając w dniu 29 czerwca 2021 r. zaskarżoną decyzję nie doszło do przedawnienia należności określonych w poszczególnych decyzjach dotyczących wskazanych w ustaleniach faktycznych pracowników odwołującej, albowiem termin przedawnienia nie upłynął.

W efekcie zarzut przedawnienia nie został skutecznie podniesiony, albowiem w niniejszej sprawie nie doszło do przedawnienia należności składkowych objętych zaskarżoną decyzją.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczyni uznając je w całości za bezzasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U z 2018 r. poz. 265.).

A.P.